

Hrana u smeću

Kome sljedeća situacija nije poznata? Od vašeg zadnjeg obroka je prošlo već dosta vremena i pretpostavljam da ste gladni. Idete do hladnjaka i pogledate što ima za jesti. Međutim, vidite da su se jagode, koje ste kupili prije nekoliko dana u supermarketu, pokvarile i bacite ih u smeće. To vam se ne čini kao neka velika tragedija. Ipak, možete sutra kupiti nove – zar nije tako?! U našim krajevima su police prehrambenih trgovina uvijek dobro popunjene, a na nama je samo da izaberemo namirnice koje trebamo. Svaki put kada idemo u kupovinu svjedočimo ogromnom izboru voća, povrća i mesa. To je svakodnevni prizor.

Pored toga, mi konzumenti često želimo samo kupiti savršene proizvode bez ikakvih «estetskih grešaka». Te takozvane «greške» su na primjer, zelene pjegice na limunima ili kvržice kod krastavaca. Svatko, tko ima jabuke u bašti, zna o čemu govorim: Voće koje kupimo u trgovini ne izgleda tako prirodno kao ono koje uzgajamo u našim vrtovima. Ti «standardi ljepote» su velika nepravda prema seljacima, koji u najgorem slučaju trebaju uništiti jedan dio svoje besprijekorne žetve, jer ne odgovara umjetnim standardima kvalitete trgovačkih lanaca. Zar to nije žalosno?! Iako neuobičajeni oblik jedne jabuke nema nikakav utjecaj na njenu kvalitetu ili njen okus, ona se na kraju mora uništiti. Zašto uopće obraćamo pozornost na izgled voća i povrća? Kao što bi i manekenke u modnom svijetu trebale imati prirodan izgled, obline, to isto važi i za voće i povrće. Prirodno je najbolje, najukusnije i najzdravije! Nitko nije savršen! Ljepota i u ovom slučaju dolazi iznutra, a ne izvana. Svaki zakrivljeni krastavac je jedan ukusni unikat, koji ima pravo, da dođe u prodaju!

Za nas, bezbrižne Europljane, opskrba visokokvalitetnom i estetskom hranom je u svako vrijeme dana jedna gotova činjenica koja se u daljnjoj budućnosti neće promijeniti. Nažalost, to ne važi za sve regije svijeta!

Iako oko 900 milijuna ljudi na svijetu gladije, svake godine se baca trećina ukupno proizvedene hrane. Svaka sedma osoba ide na počinak gladna, a čak dvadeset tisuća djece, mlađe od pet godina, svaki dan umire od gladi. Zar nisu ove brojke krajnje zabrinjavajuće??? Dok jedan Bečanin, na primjer, baca oko 40 kilograma hrane godišnje u koš za smeće, roditelji u Africi se pate kako bi omogućili svojoj djeci barem jedan skromni obrok dnevno. Propadanje hrane je privredni, socijalni, ali i ekološki problem. Nepotrebno se gube nezamislive količine zemlje, energije i vode. Koliko je truda trebalo uložiti u uzgoj kvalitetnoga voća i povrća koje na kraju trune na odlagalištu smeća. Tako iskorištavamo i uništavamo našu zemlju bez ikakvog stvarnog dobitka! To je sramota! To je nepravedno! To je grijeh! Ali, najgore je što su takvi scenariji propasti postali dio naše svakodnevice. Kome već nije postalo «normalno» gledati, na primjer, televizijsku reportažu o djeci iz siromašnih krajeva svijeta kako umiru od neuhranjenosti? Možemo li nešto promijeniti? Je li uopće moguće spriječiti nastanak otpada od hrane?

Mi puno više kupujemo nego što trebamo i dosta nas ide bez plana u kupovinu. To su razlozi zbog kojih se gomila višak hrane, koju na kraju nitko nije u stanju pojesti. Svatko od nas bi si trebao napraviti tjedni popis namirnica i planirati svoje obroke. Na taj način nećemo samo kupiti ono što nam doista treba, nego će čak i naš kućni proračun profitirati od takvih prilagodbi.

Ako su to, na primjer, samo četiri jabuke tjedno, onda su četiri – a ne deset, od kojih će šest propasti! Zar nije tako? Ne kupujte nešto što nećete jesti!

Osim toga, u hladnjaku treba složiti hranu tako da namirnice kraćega roka trajanja idu naprijed, a iza staviti sve namirnice dužeg roka trajanja. To je praktično i lako se usvoji kao svakodnevna navika.

Od svih svjetskih problema smanjivanje bačene hrane najlakši je način, na koji svatko od nas može pozitivno utjecati na okoliš i društvo. Ako svaka osoba u Austriji minimalno smanji vlastiti otpad hrane, onda svi zajedno možemo nešto pokrenuti u ovoj zemlji. Znam da nije lako ... i meni se ponekad – nakon stresnog tjedna – dogodi da nađem ljubičastu jabuku u svojoj školskoj torbi! Napraviti pogreške je ljudski, ali ne raditi na njima, u ovom slučaju je štetno i lakoumno.

Hvala na slušanju!

Dobar Tek! (Zagrizem jabuku, koju izvadim iz džepa!)